

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

ул. „Цар Калоян“ № 1-а, 1000
София, тел. 986-28-61, 987-55-13,
факс: 987-65-14, e-mail: VASarch@bitex.com

изх. № 0039
дата 20.07 2014 г.

ДО ОБЩОТО СЪБРАНИЕ НА
ГРАЖДАНСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД

СТ А Н О В И Щ Е

НА ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ
ПРЕДСТАВЛЯВАН ОТ ПРЕДСЕДАТЕЛЯ
РАЛИЦА БОСИЛКОВА НЕГЕНЦОВА

ПО ТЪЛКУВАТЕЛНО ДЕЛО № 9 / 2013 г.

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

По инициатива на състав на ВКС, III г.о. е направено предложение ОСГК на постанови тълкувателно решение по следния въпрос:

Предвидената в чл. 333, ал. 3 от КТ, във вр. с § 1, т. 6 от ДР на КТ предварителна закрила при уволнение се отнася само до работник или служител, който е член на синдикалното ръководство в предприятието на териториален, отраслов или национален ръководен избран синдикален орган, или и до работник или служител, който е член на синдикално ръководство на

основните синдикални организации в съответните структурни подразделения на предприятието.

В предоставения ни срок от името на Висшия адвокатски съвет поставям на вниманието Ви нашето становище по така формулирания въпрос:

I. Не е налице тълкувателна необходимост.

Отговорът на поставения за разрешаване въпрос в тълкувателното дело следва да се основава на разпоредбата на чл. 333, ал. 3 от КТ. Съгласно тази законова разпоредба, работодателят може да уволни работник или служител, който е член на синдикално ръководство в предприятието, само след предварително разрешение. Ясно и категорично в правната норма е посочено, че закрилата при уволнение се отнася до синдикалното ръководство на синдикалната организация в предприятието. Законодателят е имал предвид предприятието, така както е дефинирано в § 1, т. 2 от ДР на КТ. Там изрично е посочено, че предприятие е всяко място – предприятие, учреждение, организация, кооперация, заведение, обект и други подобни, където се полага наемен труд. Следователно правилно е разрешението в цитираното в определение № 268 от 14.11.2014 г., постановено по гр. дело № 4294/2013 г. на ВКС, III г.о съдебно решение № 42 от 26.03.2012 г. по гр. дело № 521/2011 г. на ВКС, III г.о., но допълнено с аргумента, че предприятие е всяко място, в което се полага наемен труд.

Изводите на съда в другото цитирано в определението решение № 170/24.09.2010 г. по гр. дело № 3147/2008 г. на I г. о. не създават противоречие в съдебната практика, тъй като се изхожда от понятието „предприятие”, по отношение на което е дадена легална дефиниция в § 1, т. 2 от ДР на КТ. Недопустимо и в нарушение на закона и легалната дефиниция на понятието „предприятие” е да се приеме, че само част от синдикалните ръководства могат да се ползват със законова закрила. След като синдикалните организации са създадени в предприятието, законът предвижда, че техните ръководства – председател и секретар се ползват със закрила при уволнение. Това означава, че както синдикалните ръководства както

на обединената синдикална организация, така и на тези в структурните подразделения се ползват със законната закрила при уволнение, уредена в чл. 333, ал. 3 от КТ. Противното решение на въпроса би довело до нарушение на духа и смисъла на правната норма и на свободата на синдикалното сдружаване, визирана в Конвенция № 87 на Международната организация на труда, за свободата на сдружаване и закрила на правото на организиране, 1948 г., в сила за България от 08.06.1960 г., обн. ДВ бр. 35/02.05.1997 г.

По изложените съображения считаме, че не се налага тези въпроси да бъдат изяснявани с тълкувателно решение предвид яснотата на правните норми и изяснените понятия, употребени в тях.

II. Ако ОСГК прецени, че трябва да се произнесе с тълкувателно решение по повдигнатия въпрос.

Висшият адвокатски съвет намира, че правилният отговор на зададения въпрос е, че със закрилата по чл. 333, ал. 3 от КТ се ползват **и членовете на синдикалните ръководства на синдикалните организации в предприятието, което включва и неговите структурни подразделения.**

Предвидената в чл. 333, ал. 3 от КТ във вр. с § 1, т. 6 от ДР на КТ предварителна закрила при уволнение се отнася за работник или служител, който е член на синдикалното ръководство в предприятието (по смисъла на пар. 1, т. 2 от ДР на КТ), което не винаги е равнозначно на "работодател" по смисъла на пар. 1, т. 1 от ДР на КТ), на териториален, отраслов или национален ръководен избран орган. Това означава, че е закрилата се отнася и до работник или служител, който е член на синдикално ръководство на синдикална организация, която съответства на ниво "предприятие" (всяко място, където се полага наемен труд). Не може да се тълкува стеснително понятието "предприятие" до смисъла на "работодател".

В чл. 333, ал. 3 от КТ се урежда закрилата на синдикалното ръководство. § 1, т. 6 от ДР на КТ дава легалната дефиниция на синдикално ръководство – председателят и секретарят на съответната синдикална организация. Езиковото тълкуване на тези две разпоредби сочи, че става въпрос не за едно синдикално

ръководство, а се допуска съществуването на повече от едно. Това от своя страна предпоставя, както възможността за наличието на повече от една синдикална организация в съответното предприятие (за цялото предприятие), така също и съществуването на отделни синдикални организации в отделните структурни звена на предприятието. Вътрешноорганизационната синдикална автономия, като част от правото на синдикално сдружаване, също предпоставя подобни възможности, които нормата на чл. 333, ал. 3 от КТ защитава.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ
АДВОКАТСКИ СЪВЕТ:

РАЛИЦА НЕУЕНЦОВА

